

sta dajala zadnji petek odgovor radi najetega umora 31 letni posestnik Ivan Letonja iz Haloz in njegov bivši 18 letni hlapec Ivan Nerat. Obravnava proti Letonji radi umora bi se bila morala vršiti že dne 26. aprila, a je bila preložena, ker je ovadba na državno tožilstvo spravila zadevo v čisto drugo smer. Po obtožnici je predala stara Neža Lubej svojo posest nečakinji in njenemu možu, obtoženemu Letonji. Starka ni dobivala izgovorjenega preužitka in radi tega je bil prepričan, da je bil Letonja pregovoril svojega hlapca Nerata proti nagradi 1000 din za nasilno odstranitev preužitkarice. Dne 16. novembra 1938 zvečer je Nerat ženo na Janškem vrhu pri Ptujski gori na povratku proti domu ubil. Po zločinu so zaprli pod sumom krivde Letonjo, ki je pa vsako krivdo tajil. Pri obravnavi je hlapec Nerat zločin skesano priznal, medtem ko je Letonja vztrajal pri svoji prvotni trditvi, da je pri vseh krvavih zadevah nedolžen. Letonja je bil na podlagi izpovedi 20 zaslišanih prič obsojen na 20 let robiže, Nerat pa na 10 let.

*

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Z novim šolskim letom se bodo učne moči na naši gimnaziji precej spremenile. Z gimnazije sta namreč premeščena g. Smolej Viktor na mešano realno gimnazijo v Mariboru in g. Šubic Rajko v Novo mesto. Z ženske realne gimnazije v Ljubljani pa pride na našo gimnazijo g. Hudales Berta. Na novo pa je imenovanih pet suplentov, in to gg.: Šijanec Stan-ko, Jakob Karel, Šupur Katarina, Dolenc Mari-ja ter Muser Erna. Naj se dobro počutijo med nami!

Rogaševci. Zelo smo bili presenečeni, ko smo zvedeli, da se naš rojak, 28 letni Rogan Alojzij, ki je odšel od doma iskati zasluzka, nahaja v Mariboru v družbi rokovnjaške tolpe, ki jo je baže sam organiziral in vodil. Tolpa gotovo ne bi bila razkrinkana, če se njihov vodja Rogan

ne bi zapletel v ljubzenske avanture z neko žensko. Zaenkrat je Rogan orožnikom utekel, upamo pa, da na bo dolgo časa delal sramoto svojemu rojstnemu kraju.

Turnišče. Na Veliko mašo smo imeli pri nas največje letno prošenje, na katerega prihaja k nam vsako leto od vseh strani veliko število romarjev. Ker pa smo letos na ta dan že na vse zgodaj dobili prepotrebni dež, ki je zlata vreden, zato tudi ni prišlo toliko ljudi kakor druga leta in tudi nastop prekmurskega okrožja fantovskih odsekov in dekliških krožkov ni bil deležen one-ga obiska, kakor bi ga bil ob celodnevem le-pem vremenu. Nastopajoči so se iz Murske So-bote pripeljali na treh avtomobilih. Ker je bil telovadni nastop za nas novost, ki se le redko-krat vidi, smo ga vsi, zlasti pa mladina, težko pričakovali. Udeležilo se ga je poleg lepega šte-vila mladine in odraslih tudi precej duhovščine. Posamezne telovadne točke so bile ob spremljavi godbe salezijskega zavoda iz Veržaja prav do-bro izvajane ter so vzbujale občudovanje in odo-bravanje prisotnih. Nastop je zapustil nepozab-ni vtis ter se marsikateri fant navdušuje za to, da bi se tudi pri nas čimprej ustanovil fantovski odsek. — Nedavno se je po sedemletnem bivanju v Franciji vrnila na obisk k svoji družini, zlasti otrokom, Koren Ana. Pravi, da se ji v tujini ne godi preslabo, vendar pa je hudo, če mora mati živeti ločeno od svojih otrok.

Beltinci. 17. avgusta je minilo 20 let, ko se je pri nas vršil prvi slovenski tabor v Prekmurju, ki je potekel precej burno. Za to zgodovinsko obletnico bosta naš fantovski odsek in dekliški krožek priredila v nedeljo, 27. avgusta, s sode-lovanjem drugih prekmurskih odsekov in krož-

kov na občinskem travniku velik telovadni na-stop s prav pestrim sporedom, na katerega ste prisrčno vabljeni! — Prejšnji teden se je mudil pri nas ljubljanski akademski slikar Božidar Ja-kac, eden od najboljših živčih slovenskih si-lkarjev. Slikal je razne krajevne značilnosti ter posebnosti našega kraja. — V soboto, 12. avgu-sta, ponoči je razsajala močna nevihta, med ka-tero je zelo grmelo. Strela je udarila v grad. Plamen je švignil skozi streho v sobo, kjer je imela grofica spravljenih mnogo slik umetniške vrednosti ter precej pohištva, katerega se je pla-men takoj lotil ter ga s slikami vred uničil. Po-žar v sobi so opazili mimoidoči, ki so stanovalce gradu zbudili ter poklicali gasilce, ki so ogenj po daljšem trudu pogasili. Ker je zgorelo precej dragocenih slik, je škoda ogromna.

V. Polana. Našim gasilcem se radi pomanjka-nja finančnih sredstev žal ni posrečilo dograditi gasilnega doma do Donatovega prošenja, na ka-terega so ga prvotno nameravali blagosloviti. Letošnje Donatovo prošenje se je končalo v naj-lepšem redu. Cerkevne obrede je opravil domači g. župnik sam.

Bakovci. Prejšnji teden so se otroci pri kopa-nju na Muri igrali pri mlinu. Med njimi je bil tudi posestniški sin Štiblar Franc, ki je po ne-previdnosti vtaknil roko v mlinsko kolo, in mu je zmečkalo vse prste.

Trnje. Nedavno je posestniški sin Kustec Jo-žef tako nesrečno padel s podstrešja, da si je zlo-mil desno roko. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Gančani. Doslej še neznani tatovi divjačine so 10. avgusta ob prvem mraku obstrelili čuvaja Šteiner Štefana, ki se nahaja sedaj v bolnišnici v Soboti.

Razkrinkani telovaji

Tolovajski pohodi

V Studencih pri Mariboru so se zbirali pri čevljarju Ivanu Jazbinšku nevarni pajdaši, kateri so kovali načrte za tolovaj-ske pohode. Kolovodja te družbe je bil 28 letni Alojz Rogan iz Rogaševcev v Prek-murju. Roganu so bili tovariši: 23 letni Alojz Peša, 30 letni rudar Franc Knez ter

28 letni Karel Kupnik, ki je po poklicu to-varniški delavec.

Omenjena tovarišja se je podala čez Po-horje proti Slovenjgradu. Med potjo so poskušali vlomiti v župnišče pri Sv. Pri-možu nad Vuzenico, a jih je prepolil g. župnik s strelji. Več sreče so imeli pri ne-kem kmetu, kateremu so ukradli 50 kg

Nina je vzdrhtela in preplašeno gledala duhov-nika. Nato je zaprla oči in se zamislila. Čez čas je tiho dejala:

»Naj bo! Spovedala se bom. Prvič po desetih le-tih. Ali so vrata dobro zaprta?«

Župnik je zaklenil vrata. Nato se je vrnil in lju-beznivo dejal:

»Sedaj pa začnite. Zavedajte pa se, da se Bogu spovedujete, jaz sem samo njegovo orodje.«

Nina je začela. Najprej se je obtožila raznih manjših in večjih vsakdanjih pregreh. Potem je za trenutek prenehala. Prebledela je, se stresla, nato pa začela govoriti o umoru. Natančno je opisala vse podrobnosti. Župnik, ki je slišal raznovrstne groz-ne stvari, se je tresel ob poslušanju. Le s težavo se je premagoval. Ko je Nina utihnila, je tiho vprašal:

»Ste vse povedali?«

»Vse.«

»Ali veste, da ste z umorom in lažjo storili velik greh?«

»Zdi se mi, ko da ne bi bila jaz storila tega. Nekaj me je sililo k dejanju.«

»Hudi duh nas skuša, toda od naše svobodne volje je odvisno, ali privolimo v skušnjavo ali ne. Če bi se bili v prejšnjem življenju posluževali sred-stev, ki jih daje Cerkev vernikom, bi to skušnjavo gotovo bili premagali. Toda pustiva preteklost! Kazi-mira ni mogoče obuditi. A kar se da popraviti, to ste dolžni popraviti.«

Nina ga je vprašaje pogledala.

»Zlo, ki ste ga storili nad Štefanom, morate po-praviti. Vrniti mu morate prostost in dobro ime. Po-mislite, samo zaradi vas trpi!«

»Morda niti ne verjamete,« je zajokala Nina, »da je on edini, ki sem ga resnično ljubila... To je vzrok, da sem se hotela rešiti Kazimira. On mi je samo zaradi tega bil v napotju, ker sem Štefana ljubila.«

»Vaša ljubezen do Štefana ni bila grešna. Le to je bil greh, da ljubezni nista iskala po pravi poti... Recite, ljubi otrok, ali resnično obžalujete vse svoje grehe!«

»Oh, da, gospod župnik!«

»Ali ste pripravljeni tudi pred Bogom izpričati, da se resnično kesate in ste pripravljeni popraviti, kar se popraviti da?«

Nina ga je preplašeno pogledala.

»Kaj mislite s tem?«

»Pred pristojnimi oblastmi morate izjaviti, da ste vi umorili Kazimira in da je Štefan nedolžen.« Nina se je dvignila v postelji.

»Tega ne morem storiti.«

»O pač! Mirno lahko storite, ker vas zaradi iste-ga zločina ne morejo dvakrat obsoditi.«

»Vem, toda mati... Ne, ne! Tega ne morem storiti! Do sedaj sem ji dopovedovala, da sem ne-dolžna in ona je to vsakemu povedala. Kako bi jo mogla sedaj na laž postaviti... Ne. Tega ne bom storila.«

sti, ki jih izžrebajo pr-ve, si lahko izberejo prostor, ki se jim zdi najboljši. Med prvimi desetimi je bila tokrat stara kopalka diamant-ov, gospa Whitefieldo-va, ki se je že leta ude-leževala vsakega žreba-nja, ne da bi ji bila sre-ča doslej mila. Sedaj je prepričana, da ji bo no-vi »claim«, ki si ga je ogradila v bližini reke, prinesel že dolgo priča-kovano srečo. Oddali so 743 claimov in 743 mož z ženami in otroki čaka sedaj na svojo veliko srečo.

*

Romunska strojnica za ročne granate

Tehnična komisija ro-munskega vojnega mi-nistrstva preizkuša tip strojne puške za metanje ročnih granat. Strojica vrže baže v minuti 150 granat 150 metrov daleč.

(Dalje sledi)